SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

SWEDISH WEEKLY

P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING Co., Ltd., a joint stock company, incorporated under the Laws of Manitoba, at its office and place of business, 225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

TELEPHONE 29 011.

I Canada:		Helt år i försk.	$3.—
Helt år i försk.	$2.—	Halvt år i försk.	$2.50
Halvt år i försk.	$1.50	I U.S.A. och Sverige:	
4 månader i försk.	$1.00	4 månader i försk.	$1.50

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerationstid är utlupen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli befriad fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrättar utgivaren därom, vadan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för densamma ifall personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återsändas ej, såvida ej porto närslutet.

Adressförändringar:—De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen, att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urståndsatta att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erhålles genom ändring av datum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillsändes prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter $2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och förskändelser adresseras alltid till

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågningar (3 ggr) $1.50. Dödsannons med ram och kors ej överstigande 2 tum $1.50. Förlovningsannonser, önskas, lediga platser m. m. 75 c. per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Dylik annonsering införes endast mot förut insänd likvid.

SVENSKA CANADA TIDNINGEN
225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Torsdagen den 15 augusti 1929.

SAGOR OM SKOGENS DJUR.

Vid olika tillfällen ha vi försökt öpna en barnens avdelning i vår tidning, men då ofta nog oöverstigliga svårigheter yppat sig vid val av lämpligt material, ha vi icke kunnat upprätthålla denna avdelning. Detta har beklagats mycket från olika håll, och vi hava därför alltid varit på vakt efter lämpligt material, då vi äro på det klara med att något effektivt måste vidtagas för att få barnens intresse för svenska språket väckt och bibehållet.

Häromdagen fingo vi mottaga ett erbjudande att inköpa ensamrätten för Canada för en serie barnsagor om skogens djur, författade av den kände norske skriftställaren och vetenskapsmannen A. Bernhoff-Osa. Vid genomläsandet av detta intressanta verk, som för närvarande återfinnes i ett stort antal svenska hemmatidningar, slog det oss genast att vi nu funnit lämpligaste läsmaterial för de unga, som vi någonsin kunna hoppas erbjuda dem. Vi inköpte för den skull ensamrätten för denna serie och inleda från och med detta nummer av tidningen en barnspalt som emellertid är så beskaffad att den lika väl kan läsas av ung som av gammal.

Ett rikhaltigt och underhållande bildmaterial medföljer serien, vilket i sin tur otvivelaktigt kommer att i stor grad bidraga till densammas popularitet bland våra yngsta.

A. Bernhoff-Osa är som redan meddelats, en mycket känd norsk vetenskapsman av den yngre årgången. Hans ingående kännedom till sitt ämne, hans lediga penna och hans ypperliga berättartalang, allt i föraning med ett utpräglat sinne för humor, kommer att i stor grad bidraga till att dessa små skildringar om våra fyrfota vänner komma att bliva en kär gäst i varje barnasjäl.

I Sverige har Bernhoff - Osas sagor fått ett mycket vackert omnämnande i pressen och härute komma de i stor grad att bidraga till, att den generation som nu växer upp inom alla våra svenska kolonier landet runt på ett instruktivt och trevligt sätt kommer att lära sig något av värde om Sveriges land och djur, vilket i sin tur också kommer att bidraga till att bandet mellan vårt gamla och nya land knytes fastare.

Kostnaderna för denna serie äro ganska stora, icke minst vad bildmaterialet beträffar, men vi tro att vi använt de pengar väl, som utgivits för detta ändamål och hoppas att både ung och gammal skola finna nöje i att i trevlig berättarstil läsa och lära om våra små fyrfotade vänner.

BYSKVALLER.

Av gammalt ha vi svenskar berömt oss av tre ting: ärlighet, rättrådighet och storsinthet, samtidigt med att vi utan kraftigare protester funnit oss i det betyg om avundsjuka, som redan gamle kung Gösta i världen fann för gott att utfärda åt sina undersåtar. Visserligen kan det sättas i fråga om storsinthet och avundsjuka trivas under hatt, men vi ha nu en gång accepterat båda egenskaperna som något nationellt, och själv känner sig själv bäst heter det ju med ett hävdvunnet uttryck. Om det är så riktigt blir en annan fråga.

Vad ärligheten beträffar känner man sig inte heller längre så beresäker på den. Det är sant att vi svenskar sällan stjäla plånböcker och det lär — åtminstone i avlägsnare orter — vara så att man kan räkna på att få igen en sak som man tappat, om någon råkat hitta den. Men en serie av skandaler som på sista tiden upprört samhället talar ett obehagligt och tänkvärt språk. Att dess utbredning gynnats av den speciellt svenska flatheten och beskedligheten gör knappast saken bättre.

Den utbredning och offentlighet bygdeskvallret på senaste tider synas kunna glädja sig åt här i landet är en annan sak som är värd att anteckna, och vilken varje vän av vårt goda namn och rykte bör känna sig manad att beivra när helst att tillfälle gives. Här har under senare är den ena ynkliga historien efter den andra dykt upp och ur obemärkthetens skumrask helt ogenerat höjt huvudet upp i offentlighetens dager. Förresten är det bra så; genom att dylika företeelser komma i klar belysning kan man hoppas att komma till livs vad som annars skulle smyga omkring och utföra sin tarvliga och förgiftande roll. Det är på tid att rensa upp i bygdeskvallrets ogräsland och reagera innan vi blivit en nation av käringar.

Men det högsinta svenska folket är av en annan åsikt: först skvallras det vid kaffekoppen, sedan komma de gäva socknemännen tillsammans och runka betänksamt på huvudena, så växer den alltid latenta oviljan mot "bättre folk" och deras fasoner upp, det gudsnådliga hyckleriet får hand om saken och till sist kan den kanske användas som ett gott agitationsmedel mot folk i allmänhet. Och rätt som det är har man kokat en soppa som man inte skämmes att ta fram och högtidligen servera allmänhet i det sköna medvetandet att vara dygdens och de gode sedernas försvarare. Och detta av personer som förmodligen vilja göra anspråk på benämningen karlar!

Här kommer en man från Sverige för att söka bygga upp en framtid för sig själv och sin familj — genast äro ryktessmidarna framme och veta att berätta det ena efter det andra. Man börjar se snett på nykommaren, han har nog varit i fängelse eller också lyckades han rymma från sitt hem i nästa stunden o. s. v.

Man förpestar livet för honom, drar ner hans anseende, skapar misstro och förakt för en person som man i själva verket inte känner ett dugg till — bara därför att man hört skvallret — Man håller ett vakande öga på om en nygift får barn i "rätt" tid, medan hela världen vet att den ärade publiken själv tar sig vilka friheter som helst i den vägen, ja, att oregelbundenheter därvidlag på sina håll är regel och så gott som sedvanlighet. Kan man så på en eller annan omväg bringa saken fram vid något mera besökt kalas har man en förträfflig anledning att tala om allmän förargelse. Det spottar och osar över hela landet från de sura dankarna.

Är nu detta svenskmannased, är det svensken värdigt? Måhända beror det blott på att man inte har annat att sysselsätta tankarna med än nästans affärer, kanske också på större mänsklighet i sammanlevnaden i allmänhet.

Vore nu byskvallret verkligen en form för en vakande samhälls- och rättskänsla finge det ändå gå an. Men hur är det egentligen? Det har exempelvis på senare tider relaterats upprörande fall av harnamisshandel, av vanvård av fattiga, gamla och sjuka, som pågått år efter år utan att den annars så påpassliga bygdeopiniönen rört ett finger eller en tunga för att åstadkomma en välbehövlig ändring. Rättegångar, som vi alla läst om, ha blottat ohyggliga interiörer: fosterföräldrar vilka halvt prygglat, halvt svält ihjäl oskyldiga barn. Gäller det sådana fall då tiger skvallret eller tassar omkring i mörkret, då sover rättskänslan och den andfådda beskäftigheten sitter stilla.

Låt oss vakna upp ur detta moraliskt fördärvliga tillstånd och taga fram de gamla och ädla seder och bruk vilka vi så gärna vilja yvas över härute. Låt oss bygga upp ett samhälle, ett samfundsliv, värdigt det svenska namnet och låt oss enas i ett allvarligt försök att döda den pest, den ruttna böld på samhällskroppen som heter skvallret.

SVENSK PRESSRÖST OM EMIGRATIONEN OCH SVENSKHETEN.

Amerika är ej längre,

som det varit, det enda och naturliga avloppet för svenskt befolkningsöverskott, skriver *Sydsv. Dagbl.* i anslutning till meddelandet om skärpningen av Amerikas immigrationsbestämmelser. Väldiga, rika och än mer jungfruliga vidder ha ögonen öppnats för under de senaste decennierna. Canada, för att nämna det viktigaste av de nyare emigrationsländerna. Samtidigt har Amerika långsamt men säkert nalkats sitt optimum med avesende på befolkningstätheten. Med en naturlig befolkningstillväxt anser sig landet nu i stånd att i stort sett avstå från införsel av utländsk arbetskraft. Man vill ej se den nu rådande nästan allmänna välmågan förbytt i arbetslöshet och sänkt levnadsstandard. Man sörjer först för sina egna, innan man bjuder främlingar till sitt hus.

Den stora folkvandringen åt väster får väl anses vara en svunnen epok i vår historia, fortsätter Sydsv. Dagbl. Det är en epok av kanske mycket större betydelse, än mången nu föreställer sig. Folkförlusten genom utvandring under det förra seklet beräknas till över 1 miljon människor. Av dessa torde det övervägande flertalet ha funnit vägen till Förenta staterna. Det är en återlåtning, som kan synas ödesdiger, men nu efteråt bör man väl kunna komma överens om, att den varit ganska nödvändig.

För sambandet mellan Sverige och svensk-amerikanarna betyder det dock mycket, när nu den svenska amerikaemigrationen i stor stil måste betecknas som en svunnen epok. Kontakten mellan det gamla och det nya landet blir svagare, i och med att tillförseln av nytt och friskt blod avstannar. Svenskheten i Amerika blir mera isolerad, berövas en del av sin viktigaste näring. Man hoppas, att den uthärdar påfrestningen, att svensk egenart ej går mot sin utplåning i ett land, där den dock gjort en mäktig insats i armarnas och hjärnornas strävan att bryta bygd och skapa andlig och materiell kultur.

* * *

Detta allt låter ju ganska vackert om man icke söker pejla litet av djupet i vad Sydsv. Dagbl. anför.

Man begär att vi härute, och detta kommer naturligtvis att i främsta rummet gälla Canada i fortsättningen, skola uthärda påfrestningen, men vad gör man därhemma för att hjälpa oss i detta arbete?

Varje utlandssvensk av det rätta virket söker att bibehålla den svenska egenarten så långt det är honom möjligt, hur stora svårigheter som än yppa sig, men i detta arbete har utlandssvensken rönt ett enastående liknöje från Sveriges sida. Sverige har pretantioner på sina utvandrade söner och döttrar — men *de* få inga pretantioner hava på moderlandet.

Skall den svenska kulturen i tider som komma bibehålla sina särskilt utmärkande egenskaper i främmande land, måste också Sverige taga mera aktiv del i detta arbete och genom handling bevisa det intresse orden annars äro ensamma om att förkunna.

Uppifrån och nedifrån.

Puh, vad det är varmt — sa P. M. Dahl häromdagen då han överhöljd av svett stegade in på redaktionen, med pennan bakom örat och saxen i högsta hand. Du Ceres, sa' han, du skall arbeta för två dessa dagar så att du blir av med kalaskulan och får plats på stolen — varpå han gick ut med Calle Sandberg, Svensk-amerikanska pressens s. k. Canadarepresentant och förgyllare (obs. ej dirigold).

De bålda herrarna gingo ut och drucko en s. k. saftdryck varvid Sandberg passade på att realisera en årgång tidningar för det "pilliga" priset av en hel dollar.

Ja, ja, mänskligheten är god — även i sommarvärmen.

* * *

På tal om godhet, så fick jag höra talas om en rolig historia om en av Winnipegs skandinaviska omnibussförare.

En s. k. kraftfull kvinna tog omnibussen i anspråk och framlämnade en biljett.

— Den är använd, sade omnibusskonduktören och lämnade tillbaka biljetten.

— Då kan ni ju sätta av mig, om ni tror att ni orkar det, sade en dam, som vägde mycket över 250 lb.

— Vi fortsätta ej förrän ni betalat, anmärkte konduktören.

— Jag har god tid, svarade damen.

Konduktören ringde då efter en annan omnibuss, som anlände efter några minuter. Alla passagerarna, med undantag av den korpulenta damen, fingo flytta över i den andra bussen, som sedan fortsatte färden. Damen blev däremot skjutsad till garaget.

— Jag ville bra ogärna vara gift med er, anmärkte konduktören, då damen rasande steg ur vagnen.

— Och jag ville bra gärna vara gift med er — ett par minuter, genmälde damen.

* * *

De svanslösa kattornas ö hotas av katastrof. Isle of Man, den lilla ön mellan England och Irland, har ensamrätt på en zoologisk märkvärdighet, nämligen de svanslösa kattorna. Nu telegraferas från öns huvudstad Douglas, att man med oro ser den svanslösa kattstammen alltmer förminskas. Anledningen till denna tillbakagång är att turisterna lägga beslag på alla svanslösa kattor de kunna komma över. Den dag anses inte långt borta då ön, så vitt inte något göres för att stävja rovdriften, är utan svanslösa kattor. En dylik utveckling skulle innebära ett hårt slag för öns berömmelse. Troligen finns ingenting annat att göra än söka få statsmakterna att gå med på utförselförbud på svanlösa kissemissar några år framåt.

* * *

I Skottland härskar för närvarande den största upphetsning, emedan kommunalnämnden i Largs i Ayrsshire förbjudit allt säckpipeblåsande vid byns strand. Alla andra musikinstrument, blott inte säckpipan, skottarnas nationalinstrument! Grunden härtill är mycket originell.

Säckpiporna gå illa ihop med det oljud, som förorsakas av automobilhornen. Säckpiporna i sig själva ge en utmärkt musik, biltrafiken däremot en mindre njutbar, och de bägge ljuden tillsammans äro så öronbedövande, att de jaga bort badgästerna, av vilka den lilla byn har sitt levebröd. Då det nu var omöjligt att förbjuda biltrafiken, har man inte sett någon annan råd än att taga bort de kära säckpiporna.

* * *

Amerika har hittills lidit brist på helgon. Uppriktigt sagt ha de inte ett enda, vad det nu kan komma sig. Nu funderar man emellertid på att skaffa sig ett, och i sommar ämnar ett katolskt biskopskonvent sammanträda i Omaha, Nebraska, för att under ordförandeskap av biskop Joseph F. Rummel i Omaha behandla frågan. Som lämplig och enda kandidat har uppställts abedissan Maria Magdalena, som grundlade Den Fattiga Klaras Kloster — Amerikas första — i Omaha. Innan hon gick i kloster hette han grevinnan Anette Bentevoglio. Hon var dotter till en högre ämbetsman i Rom. Fint helgon alltså.

Nu är det bara att se om påven anser, att Amerika är moget för att få ett helgon samt vad Omaha Posteer tänker om "lilla helgonet".

* * *

Jag skickade en dag hem en gåva till en vördnadsvärd kvinna i Sverige, som jag väntar att alla människor skola hava aktning för. På paketet, som innehöll gåvan, skrev jag med klara barnafromma bokstäver *gift*, vilket ju är det engelska ordet för gåva.

Adressaten blev i sinom tid aviserad om paketets ankomst och infann sig med klappande hjärta på poststationen för att uthämta densamma. Men vägrades.

D. v. s. paketet skulle öppnas där i närvaro av en av Kungl. Svenska Medicinalstyrelsens högt betrodde tjänstemän, på grund av det befarades att paketet innehöll "varor, som av privat person ej rätteligen kunde införas inom riket", som visst termen lyder.

Den vördnadsvärda kvinnan, som vistats en kortare tid här i landet försökte göra klart för tulltjänstemannen vad *gift* på engelska betydde på svenska, men det lax icke.

Medicinalstyrelsens tjänsteman, kom, öppnade paketet så där gravallvarligt viktigt, som bara en svensk statstjänsteman kan, förvånades, rodnade och stoppade innehållet skyndsamt tillbaka. Godkände införseln av varan och försvann mycket slokörad, vilket senare också kunde tillämpas på tultjänstemannen.

Paketet innehöll nämligen damsilkeundekläder, vilka ännu icke i Sverige anses allt för giftiga.

* * *

En oblyg herre som kallar sig för *Björn Brum* har nu i ett par veckors tid under en obskyr rubrik å Winnipegsidan i denna tidning rannsakat folket litet. I sista numret av tidningen begick han emellertid en verklig blunder i det han klandrade Vasarnas Winnipeghövding för det verkligen ringa intresse han som ledare för Vasaorden i högst densamma staden visar för svenskhet och svenska tidningar, av vad slag de nu vara månde. Han hade ju rätt på ett sätt förstås, den där *Brumen* men snälla goda herrn, det finns 7,000 svenskar i Winnipeg och hur många av dem som vilja kalla sig för ledare för ett eller annat och som inte läsa sina svenska tidningar, det skola vi allt tala tyst om.

Winnipeghövdingen bör därför icke taga åt sig ensam, men jämväl övriga oläsande svenskar i den staden, som de där bosatta svenskarna så gärna vilja kalla *samlingsplatsen* för allt svenskt intresse.

Ja, vi ses igen.

CERES.

EN OTROGEN.

När påven häromdagen mitt i en jättelång procession trädde ut på Vatikanens vidsträckta gård, vandrade hans blickar ännu en gång ut över den oerhörda massa människor, som knäböjde skuldra vid skuldra för att mottaga hans välsignelse. Hans ögon sågo män och kvinnor av alla åldrar och stånd, barn och mödrar, ynglingar och gubbar och hans händer vilade icke, på det att alla måtte bliva delaktiga av hans välsignelser.

Då den baldakin, under vilken påven och de förnämsta kardinalerna gingo, nått gårdens mitt, hände något märkligt. Påven vek nämligen av från den vanliga vägen. Såväl baldakin som kardinaler måste följaktligen också göra direktionsförändring, och vägen gick i en skarp vinkel tvärs genom den knäböjande mängden. Ingen visste, vad denna plötsliga avvikelse från den rätta vägen skulle betyda. Ingen visste, att påven, när han blickade ut över mängden, plötsligt upptäckt en ung man, som förblivit stående, och vars hela hållning uttryckte hån och spe. Under tiden makade sig de knäböjande undan för undan åt sidan och böjde sina huvuden, och den unge mannen såg det högtidliga tåget närma sig. Småningom upptäckte de knäböjande, hur det var fatt och väntade nu, att påven skulle hålla räfst med ynglingen, över vars drag en brännande rodnad spritt sig.

Det ögonblick kom också, när påven och den unge mannen sågo varandra i ögonen och den senare, samlande allt sitt mod, stod kvar upprätt och mötte trotsigt påvens blick.

Då höjde påven sin hand och välsignade honom, och i den djupa tystnaden hörde man tydligt påvens ord:

— En gammal mans välsignelse kan väl icke göra dig någon skada.

Och mängden såg, hur ynglingen långsamt böjde knä och sänkte sitt huvud, liksom alla andra.

Utan att på något sätt ta parti för eller emot måste man säga, att påven visade sig situationen vuxen.

ARABIENS OKRÖNTE KUNG.

Sedan februari månad har överste Lawrence åter varit i hemlandet, överste Lawrence, den man, som under världskriget satte i gång de arabiska stammarnas stora uppror mot Turkiet, den man, som om han hade ägt en Bonapartes ärerighet, endast hade behövt att gå över till muhamedanismen för att svinga sig upp till kejsare över de honom avgudande araberna, den man, vars "Uppror i öknen" Bernard Shaw kallat den bästa krigsboken näst efter Julius Cæsars Kommentarer, den man, som sedan 1922 icke mera existerar, emedan han ändrat sitt namn först till Ross och sedan till Shaw och gått in som gemen man i den kungl. flygarkåren, den man, som senast vid Amanullahs störtande lät tala om sig, emedan han även vid upproret i Afghanistan haft sin hand med i spelet — Thomas Edward Lawrence, den framgångsrikaste och i varje fall mest filosofiske av alla vår tids äventyrare, ställer sina anhängare inför nya gåtor. Varför har han efter en längre vistelse i Indien kommit tillbaka till England? Varför har han efter utgången av sin sjuåriga förpliktelse vid luftvapnet ånyo förpliktat sig på fem år? Vad driver honom till England! Vad har han för planer? Vad skriver han på sina lediga stunder? Vad vill den simple soldaten och vetenskapsmannen, som redan gjort så mycket, uppnått så mycket, nu uppnå och göra vid fyrtio år.

Han bor i en liten barack i flygarstationen Cattewater i närheten av Southampton, stiger upp på morgnarna kl. halv sju, bäddar sin säng, sopar golvet och måste sedan med sina kamrater i många timmar öva i tjänsten för att på kvällen vid lampans sken ägna sig åt sina grekiska böckar. Ibland skriver han som en galning, men han läser alltid noga skrivbordslådan.

Allt sedan den dag, han i febr. kom till London, har han varit föremål för nyfikenhet och intresse från de oräknelige Lawrence-entusiasterna. Redan då, på bangården (man hade på något sätt fått reda på att han skulle komma) väntade honom en stor skara beundrare, men Lawrence, som hade lyckats att i Arabien obemärkt spränga 17 järnvägståg i luften, som i turkisk fängenskap icke hade förrätt sig som engelsman, Lawrence lyckades även att okänd komma undan sina beundrare i London. Hur många människor ha inte sedan försökt att fotografera honom, att få tala med honom, att skaffa sig en autograf av honom! Det mesta de kunde uppnå var att få se honom flyga iväg på sin kära motorcykel ute på landsvägarna. Den lille ljushårige mannen ser verkligen ut som en härskare över öknens stammar. Han skyddas av ett livgarde av flygarkamrater, vilka liksom autografjägarna dyrka honom, men äro diskretare än dessa. När de fingo veta, att den store Lawrence befann sig bland dem, beslöto de att ge honom det enda, som han syntes vilja ha: att få vara i fred. De ha kunnat lägga band på sig att aldrig i flygaren Shaws närvaro uttala orden "Lawrence" och "Arabien". De sörja för att han ostört får ägna sig åt sina grekiska studier, som de icke kunna begripa. Av den ära, som han hårdnackat avböjer, tillkommer honom en hel del.

Spritförsäljningen omfattade över 107 milj. i fjol.

Spritförsäljningen inom landet omfattade i fjol den lilla nätta summan av $107,694,384 enligt till regeringarna nu avgivna slutredovisningar från de olika provinsiella spritkommissionerna. Nettoinkomsten för landet av denna försäljning belöpte sig till $72,560,501 varav $49,805,291 tillföll federala regeringen och resten $22,855,261 fördelades på de olika provinsregeringarna.

Av dessa erhöllo:

Ontario	$8,130,390
Quebec	7,000,000
Alberta	2,765,009
British Columbia	2,752,229
Manitoba	926,163
Saskatchewan	600,000
New Brunswick	335,027
Nova Scotia	244,391

Dr. Royal S. Copeland säger

"Elektriska tvättmaskiner, dammsugare, diskapparater, golvpolerare, frysmaskiner, kakblandare, strykjärn, manglar och övriga moderna elektriska apparater, underlättar bördan för den överarbetade hushållerskan."

"Sätt er ned och fundera ut vilka tidsbesparande och arbetsunderlättande apparater dessa äro. Konsultera sedan Er familj och låt någon av dessa apparater bliva de första inköpen Ni gör för hemmet. De komma att betala sig många, många gånger, ty de hålla mor ung och glad under många flera år."

Låt oss giva Eder något av vår mångåriga erfarenhet.

Vi föra ett välsorterat lager av gas- och elektriska apparater.

Besök våra nya utställningslokaler i The Power Building samt övriga utställningar å 1841 Portage ave, St. James samt i hörnet av Marian och Tache, St. Boniface.

WINNIPEG ELECTRIC COMPANY

"Eder garanti för en god betjäning"

Regn förbättrar skördautsikterna i Edmonton distriktet.

Sista veckans välkomna regnväder har förbättrat skördeutsikterna i Edmontondistriktet, i synnerhet beträffande vinterfodret. Torkan har dock åstadkommit obotlig skada och skörden beräknas allmänt endast till 54 procent av fjolårets veteskörd.

I vissa distrikt har vetet endast givit 14 bushels per acre.

Vetet är fyllligt i norra delarna av Edmontondistriktet, mindre fyllligt i de södra och dåligt i de östra delarna.

I mitten på månaden beräknas skörden vara i full gång. Någon frost och hagelskada har noterats, men ännu icke av något allvarligare slag.

HUSMÖDRAR BEAKTA.

$10.00 förskaffar Eder följande svenska delikatesser:

4 burkar	Kalassill	2 burkar	Ostronansjovis
2 "	Gourmandsill	2 "	Skinn & benfri Ansjovis
2 "	Lunchsill i piffsås		
2 "	Rollmops	2 "	Läckerbitar
2 "	Röktsill	2 "	Delikatessansjovis
2 "	Hummeransjovis	½ lb.	Genuin Rysk Färsk Kaviar.
2 "	Vingasill i dillsås		

Betjäna Eder av detta enastående tillfälle att förse Edert hushåll med ofvanstående delikatesser till engrospriser. Insänd med beställningen $5.00 och de resterande $5.00 uttaga vi per efterkrav.

SWENZ IMPORT AND EXPORT AGENCY
Representanter i Canada för Svenska Delikatess Fabriker.
1100 Craig Street, East,
Montreal, P. Que.

Personer som känna sig så här, taga Nuga-Tone och känna sig så här.

Har ni öfverskattat edra krafter. Arbetet för mycket? Förbrukat för mycket nervenergi? Slitit ut er? Äro edra vitala krafter uttömda och trötta? Känner ni er utkörd — trött och nedstämd när ni stiger upp på morgnarne? Är ni sjukhg, ut mattad, i undervikt?

Miljoner män och kvinnor i alla delar af världen som haft svag hälsa, saknat företagsamhet, vigör, vitalitet, ha i Nuga-Tone funnit just hvad de behöfde för att återfå sina krafter. Den gaf dem ny styrka, större energi, mera kraft och fors.

Om ni icke är så frisk som ni borde vara, eller om ni saknar styrka och lefnadsmod på grund af ett allmänt nedsatt hälsotillstånd, gör ett försök med Nuga-Tone — öfvertyga er själf om dess stora fördelar. Nuga-Tone är utmärkt för bristande aptit, dålig matsmältning, gaser eller spänningar i mage och tarmar, trög lefver, irritationer i njurar och urinblåsa, sömnlöshet och liknande åkommor.

Förstoppning Belägd tunga, obehaglig smak i munnen, hufvudvärk, yrsel, gallsjuka och liknande åkommor härleda sig från förstoppning. Nuga-Tone gör underverk! Den rensar ut sjukdomsalstrande ämnen som hopsamlats i magen, upplifvar och stärker afföringsorganen och upphäfver förstoppning.

Tag ej något substitut — ingenting är så bra som Nuga-Tone. Hvarje flaska innehåller 90 tabletter — en hel månads behandling. Alla, som säljs medicin, tillhandahålla Nuga-Tone, eller kan skaffa det åt er från sin partiaffär. Försumma ej att förskriva den.